

ΕΘΙΜΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ LES TRADITIONS

Noël: Τα Χριστούγεννα στην Γαλλία αποτελούν την εορταστική κορύφωση του έτους. Οι Γάλλοι δεν τρελαίνονται για το Χριστουγεννιάτικο δέντρο, έχουν όμως μεγάλη αγάπη για τις φάτνες και σχεδόν κάθε οικογένεια, έχει μια φάτνη σπίτι, διακοσμημένη με μικρά αγαλματάκια. Η παραμονή των Χριστουγέννων είναι μια συνηθισμένη εργάσιμη μερα. Το βράδυ όμως η οικογένεια συγκεντρώνεται για ένα ολοκληρωμένο χριστουγεννιάτικο δείπνο. Ο Père Noël, ο κατά τους Γάλλους Άγιος Βασίλης, δίνει τα δώρα του το βράδυ μεταξύ 24 προς 25 Δεκεμβρίου.

Αλεξανδρινά είναι τα γνωστά κόκκινα λουλούδια τα οποία αποκαλούν Etoiles de Noël (Αστέρια των Χριστουγέννων) και τα χρησιμοποιούν για διακόσμηση εσωτερικών χώρων καθώς και ως δώρο σε όλη τη διάρκεια του έτους.

Σε διάφορα χωρια της Γαλλίας, το έθιμο θέλει τον Pere Noel να μοιράζει δώρα στις 6 Δεκεμβρίου (γιορτή του Αγίου Νικολάου) και να ξαναέρχεται στις 24 του μηνός, για τα μεγαλύτερα και τα καλύτερα δώρα. Γενικά όμως, όσο τα χρόνια περνούν, οι περισσότερες οικογένειες στη χώρα, ανταλλάσσουν δώρα μεταξύ τους την Παραμονή Πρωτοχρονιάς. Στις 8 Δεκεμβρίου, στη Λυόν, οι Γάλλοι τιμούν την Παρθένο Μαρία, με μια γιορτή που λέγεται Πανηγύρι των Φώτων σύμφωνα με την οποία κάθε οικογένεια στην πόλη βάζει κεράκια σε κάθε παράθυρο του σπιτιού.

Το Φεστιβάλ των Φώτων

Το Φεστιβάλ των Φώτων κρατάει 4 ημέρες, με ποικίλες εκδηλώσεις και πανέμορφο φωτισμό σε κάθε γωνιά της πόλης.

Μεγάλη σημασία στους εορτασμούς των Χριστουγέννων έχουν οι γαστρονομικές απολαύσεις. Το παραδοσιακό εορταστικό τραπέζι, το «Reveillon» αποτελείται από μια πλουσια ποικιλία διαφορετικών πιάτων. Με πιο κύρια φαγητά τους κουραμπιέδες τα μελομακάρονα τον κορμό σοκολάτας καθώς επίσης και γαλόπουλα. Το βράδυ της Παραμονής και μετά τη μεσονύκτια λειτουργία όλα τα μέλη της οικογένειας συγκεντρώνονται γύρω από το μεγάλο, παραδοσιακό, εορταστικό τραπέζι, με πολλές λιχουδιές τιμώντας τον ερχομό του Χριστού.

Οι ιπτάμενες καμπάνες *Les cloches volantes*

Για τους Γάλλους οι καμπάνες είναι ένα από τα πιο σημαντικά έθιμα. Υπάρχει ένας μύθος που λέει ότι οι καμπάνες εγκαταλείπουν όλες τις πόλεις της Γαλλίας και πηγαίνουν πετώντας στη Ρώμη για να πάρουν την ευλογία από τον Πάπα και να μαζέψουν τα πολύχρωμα σοκολατένια αυγά. Έτσι δεν υπάρχει καμιά καμπάνα για να ηχήσει στις εκκλησίες. Όταν όλες έχουν ολοκληρώσει την αποστολή τους, επιστρέφουν από τη Ρώμη, ευλογημένες κι έχοντας τα πασχαλινά αυγά, ξαναπαίρνουν τις θέσεις τους στα καμπαναριά, και την Κυριακή αρχίζουν να ηχούν χαρμόσυνα φέρνοντας το νέο της Ανάστασης.

A Paques

Το Πάσχα είναι μία από τις μεγαλύτερες γιορτές της Χριστιανοσύνης στη Γαλλία. Όλη τη Μεγάλη Εβδομάδα (La Semaine Sainte) οι εκκλησίες είναι ανοιχτές και με δοξολογίες επαναφέρουν στη μνήμη των ανθρώπων και τιμούν τα Πάθη και την Ανάσταση του Ιησού Χριστού.

Η Κυριακή του Πάσχα είναι και για τους καθολικούς η μεγάλη μέρα ή Ημέρα της Ανάστασης. Είναι η μεγάλη γιορτή της αναγέννησης της ζωής.

Το Καθολικό Πάσχα γιορτάζεται συνήθως σε διαφορετική ημερομηνία από το Ορθόδοξο.

Το Μέγα Σάββατο το βράδυ ετοιμάζονται οι αχυρένιες φωλιές στους κήπους και στα σπίτια. Προορίζονται για τα κουνέλια και τους λαγούς που θα φέρουν τα σοκολατένια αυγά, αυτά που έφεραν οι καμπάνες από τη Ρώμη, κατά τη διάρκεια της νύχτας. Τα μικρά παιδιά αφήνουν και καρότα στις φωλιές, για την περίπτωση που το κουνελάκι ή ο λαγός είναι πεινασμένα.

Όταν ξυπνούν την Κυριακή το πρωί, τα παιδιά τρέχουν να βρουν τα σοκολατένια αυγά που άφησε στη φωλιά του το κουνέλι ή ο λαγός και τα βάζουν στο γιορτινό τραπέζι. Αυτό λέγεται Το κυνήγι των αυγών (La chasse aux œufs).

Τη Δευτέρα του Πάσχα σε μερικές περιοχές της Γαλλίας είναι έθιμο να τρώνε ομελέτα. Στην πόλη Μπεσιέρ, και σε άλλες πόλεις του νότου της Γαλλίας, γίνεται μεγάλη γιορτή, όπου μαγειρεύεται μια τεράστια ομελέτα από 10.000 αυγά σε ένα τηγάνι πλάτους τεσσάρων μέτρων.

Η γιορτή της κρέπας *La Chandeleur*

Η Chandeleur είναι μια ακόμη γνωστή και σημαντική γιορτή για τους γάλλους. Γιορτάζεται στις 2 Φεβρουαρίου, σαράντα ημέρες μετά τα Χριστούγεννα, και αντιστοιχεί στην Υπαπαντή τού Χριστού, στην υποδοχή του στον ναό και στον εξαγνισμό της Παναγίας.

Την ονομασία της η γιορτή την πήρε από τη λέξη «chandelle», που σημαίνει λαμπάδα. Στη Ρωμαϊκή εποχή, επρόκειτο για γιορτή προς τιμήν του θεού Πάνα. Καθ' όλη τη διάρκεια της νύχτας, οι πιστοί έβγαιναν στους δρόμους της Ρώμης κρατώντας πυρσούς. Το 472, ο Πάπας Gelase ο Α' αποφασίζει να εκχριστιανίσει τη γιορτή αυτή, η οποία, στο εξής θα τιμούσε την πρώτη είσοδο του Χριστού στην Εκκλησία. Έτσι, την ημέρα της Chandeleur, οργανώνονταν λιτανείες, κρατώντας λαμπάδες και ακολουθώντας συγκεκριμένο τυπικό: κάθε πιστός έπρεπε να ανάψει μία λαμπάδα στην εκκλησία και να τη μεταφέρει στο σπίτι του, προσέχοντας ιδιαίτερα να τη διατηρήσει αναμμένη.

Αργότερα εμφανίζεται μία νέα παράδοση, αυτή της κρέπας. Η παράδοση αυτή έχει τις αναφορές της σ' έναν παλιό μύθο, σύμφωνα με τον οποίο, εάν την ημέρα της Chandeleur δεν γίνονταν κρέπες, η σοδειά του σιταριού όλης της χρονιάς θα καταστρεφόταν.

Κάθε χρόνο λοιπόν αυτή την ημέρα, κατά την παράδοση, σε κάθε σπίτι της Γαλλίας αναβιώνει το έθιμο της παρασκευής κρέπας.

Επίσης, η ετοιμασία της κρέπας ακολουθεί και ένα ακόμη έθιμο, αυτό του χρυσού νομίσματος. Οι άνθρωποι στα χωριά γύριζαν στον αέρα την πρώτη κρέπα με το δεξί τους χέρι, ενώ στο αριστερό κρατούσαν ένα χρυσό νόμισμα. Κατόπιν, τύλιγαν το νόμισμα μέσα στην κρέπα, πριν αυτή περάσει τελετουργικά από όλη την οικογένεια και καταλήξει στο δωμάτιο, σε ντουλάπι του οποίου θα φυλαγόταν μέχρι την επόμενη χρονιά. Κρατούσαν έτσι, ο,τι απέμενε από την κρέπα της προηγούμενης χρονιάς, προκειμένου να δώσουν το χρυσό νόμισμα στον πρώτο φτωχό που θα ερχόταν στο σπίτι τους. Αν όλα τα παραπάνω τηρούνταν, η οικογένεια θα είχε σίγουρα χρήματα, για όλη τη χρονιά. Αυτός μάλιστα που θα γύριζε σωστά την κρέπα του στον αέρα και δεν θα του έπεφτε κάτω, θα είχε εξασφαλίσει την ευτυχία, έως την επόμενη γιορτή της Chandeleur.

Ειρήνη Ζώνη B1